Pregaria.cat

Entrada

El sopar dels amics

Per JesusR el dl., 18/11/2019 - 18:33

Som amics. Cada mes ens trobem per sopar, xerrar i pregar. Abans de l'hora dos o tres preparen el menjar; de vegades, excepcionalment, han anat al mercat. És un sopar senzill, preparat amb molta cura i buscant que faciliti la comunicació. Aquest és l'objectiu: trobar-nos, desconnectar-nos de les rutines i els lligams de tota mena, xerrar, escoltar, pregar i renovar. Quan marxem ens hem tret uns anys de sobre. Hem rejovenit.

Normalment no parlem de política ni del Barça. Parlem de nosaltres. Què tal, com ha anat? Com va? On ets? I a partir d'aquí va sortint tot. Quina sort, tenir uns amics com vosaltres!

Ahir ens vam trobar. Resulta que la Montse ha llegit un llibre que li ha interessat molt, sobre la vida dels primers cristians en el marc de l'imperi romà. La Montse, en certa manera, és un fenomen. Viu amb el Ferran i tenen dos fills, de 6 i 3 anys. Treballa en una empresa d'exportació de material tèxtil, i , fins i tot, llegeix. Sempre li ha agradat.

Els primers cristians, diu, sobretot vivien de manera nova i alternativa. De fet, al començament, tenien poques creences i molta vivència pràctica. Inspirats en Jesús, valoraven el seu ensenyament i intentaven practicar-lo. No eren cristians per idees. Eren cristians perquè seguien Jesús en mig de la Roma bulliciosa, pagana i plena d'impietat. Sabien que de Déu tan sols n'hi ha un. Totes les altres divinitats de l'imperi eren falses maneres de mitificar alguns valors i molts defectes de la societat. Déu, Pare de Jesús, revelat per Jesús, mostrat per Jesús, el Senyor, Déu també. No entenien, vivien dels fets narrats de la Pasqua.

Quan la Montse ha acabat l'exposició, es fa un silenci. Entrem en el senzill camí de la meditació, conscients que avui mateix Jesús, després de 21 segles, és en nosaltres. La posterior conversa resulta intensa. Hi ha acord en el valor de viure en el seguiment de Jesús; no tantes idees ni definicions i més justícia i amor. Hi seríem tota la nit, però és hora de tornar.

Ara marxem. Molts petons, una mica de soroll, més amics que mai, el cor més ple.

Quins amics!! Quina sort, els sopars dels amics.